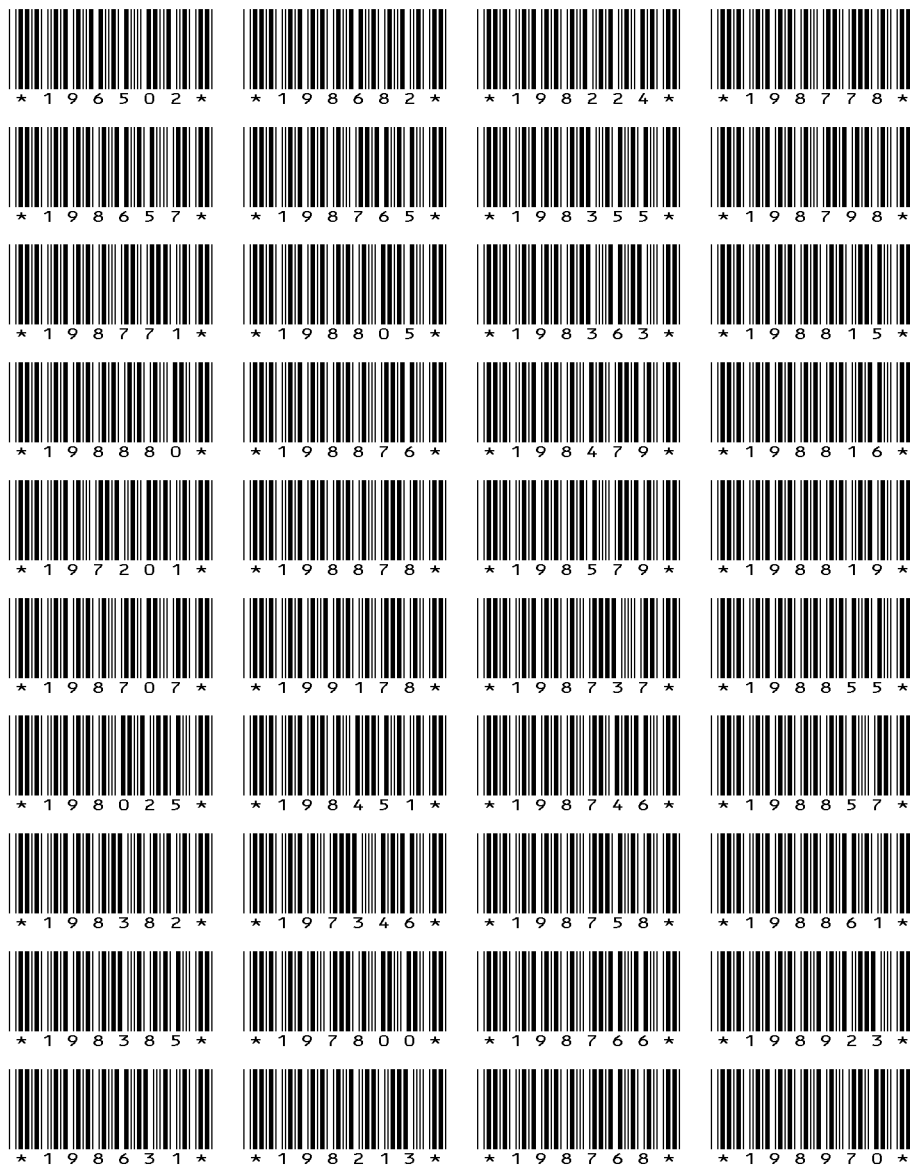

MATERIALS
OF THE XI INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE

«MODERN EUROPEAN SCIENCE -
2015»

June 30 - July 7, 2015

Volume 1
Economic science

Sheffield
SCIENCE AND EDUCATION LTD
2015

Note that according to this approach the banking system is only a set of banks that are a part of the credit system. However, as noted by O.A. Epifanov, the banking system does not occur due to mechanical combination of individual banks, but it is based on the preconceived concept, according to it each type of banks and each individual bank hold a certain place. The structure of the banking system depends on the specific socio-economic relations in the country. [4]

Thus, the institutional economic approach involves consideration of the banking system, based on the economic, legal and organizational conditions that determine the need for consistently arranged system of banking activity.

V.V. Maslennikov determines the banking system as a complex system which is a system of slips, well organized and historically formed under the influence of external and internal processes; the integrated net of institutions carrying out banking activities [5].

O.V. Dzyublyuk defines the banking system as the aggregate of all banks in the country that interact with each other, being a subject of the established rules and bank regulations in order to provide opportunities for effective monetary economic control, credit and settlement services for an appropriate economic turnover, and the sustainability of banks [6].

Thus, all the above mentioned gives us a background to say that the banking system is a mechanism that interacts with other system financial market structures, and as well as its subsystem it forms a more general entity – the economic system as a whole. The common features of the banking system are the following:

- *combination of many similar elements*. These elements are directed to the same goals. In the banking system the above mentioned elements are separate banks, the main purpose of each of them, except NBU is profit;

- *dynamic system*. The banking system is constantly evolving, adapting to changes in the economic situation in Ukraine, improving according to the new market requirements, including changes in the methods and tools of banking, expanding the range of banking operations;

- *closed system*. The banking system is a system of closed type, concentrated mainly on specific activities associated with the monetary sector, especially banks performing banking transactions. A significant amount of banking information under the national law is bank secrecy and cannot be disclosed or transferred to other systems;

- *self-regulation system*. The banking system is able to regulate itself, so in case of bankruptcy of a bank other banks occupy the niche. If economic situation in the country changes, banks change their working methods immediately.

The main reasons that require a reform of the banking system are the following:

- extreme complexity of the mechanism of the international banking systems and use of substantial list of new financial instruments;

- cyclical development of the economy, which increases systemic risk impact on the process of its movement from the banking sector to the capital market and the market of derivative financial instruments;

- the need to improve disclosure and transparency through the use of macro prudential indicators;

CONTENTS

ECONOMIC SCIENCE

BANKS AND THE BANKING SYSTEM

Gaidukovich D. Reform of the banking system of ukraine in terms of global financial challenges.....	3
Шелест Н.А. Управление стратегическим риском банка	6
Sheludko S.A. Modern concepts of the determination of the economic essence of the foreign exchange regulation.....	8
Наурызбеков С.К. Эмиссионные операции национального банка Республики Казахстан.....	11

FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY

Ходжаниязова Ж.Т., Умирзакова Н.Т., ЖуанышеваБ.К. Глобализация және интеграция үрдістеріндегі бүкіл әлемдік экономика және Қазақстан	14
Самчук Г.П. Процес виходу ТОВ «Бартнік» на зовнішній ринок.....	16

FINANCIAL RELATIONS

Soliany L. The international capital movement as a factor of influence on innovative development tendency of ukraine's economy and its integration into the world economy	18
Вініченко Р.В. Особливості управління фінансовими ресурсами комунальних підприємств	20
Шевченко В.В. Характеристика підходів до побудови механізму формування капіталу підприємства	22
Боровик П.М., Бечко В.П., Панюкова Т.А. Проблеми справляння єдиного податку в Україні та напрями їх вирішення в сучасних умовах	25
Стаховська М.Й. Основні проблеми та напрями зміцнення фінансової самостійності місцевого самоврядування в Україні.....	27
Самчук Г.П. СОТ та її роль у регулюванні міжнародної торгівлі.....	29
Элякова И.Д., Москвитина Е.Н., Эляков А.Л. Инвестиционная стратегия суверенных фондов государств	31
Наурызкулова С.Б. Инновационные розничные платежные инструменты: состояние и перспективы.....	34
Наурызбеков С.К. Корреляционно-регрессионный анализ взаимосвязи объема депозитов и денежной массы в экономике Казахстан	38

Узагальнюючи наведені визначення, можемо дійти висновку, що корпоративна культура – це система цінностей, переконань, вірувань, уявлень, очікувань, символів, а також дійових принципів, норм поведінки, традицій, ритуалів і т.д., які склалися в організації або її підрозділах за час діяльності та які приймаються більшістю співробітників.

Поведінка більшості співробітників безпосередньо впливає на результати роботи підприємства. Таким чином, формуючи корпоративну культуру, що сприяє психологічному комфорту працівників та їх зацікавленості в успіху справи, можна впливати на конкурентоспроможність підприємства в цілому.

Література

1. Майкл Мескон. Основы менеджмента [Електронний ресурс] Режим доступу: http://polbu.ru/mescon_management/
2. Gold K. Managing for Success: A comparison of the private and public sectors // Public Administration Review. – 1982. – Nov.-Dec. – P.
3. Спивак В.А. Корпоративная культура: учебник для вузов / В. А. Спивак. – СПб.: Изд-во «Питер». – 2009. – 352 с.
4. Козлов В.В. Корпоративная культура: учебное пособие / В.В. Козлов. – М.: Альфа-Пресс. – 2009. – 301 с.
5. Магура М. И. Организационная культура как средство успешной реализации организационных изменений [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.tsyganok.ru/pubs/pub.asp?id=2138>
6. Shein E.H. Organizational Culture and Leadership: A dynamic view. – San Francisco. CA.: Jossey-Bass Inc., 1985.
7. Липатов С. А. Организационная культура: концептуальные модели и методы диагностики / С. А. Липатов // Вестник МГУ. Серия 14. Психология. – 1997. – № 4. – С. 62-63.

Карбовська А.В., Капінус Л.В.

Національний університет харчових технологій

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ПОТОКУ РУХУ ПОКУПЦІВ В ТОРГОВЕЛЬНІЙ ЗАЛІ

Використання технологій мерчандайзингу дозволяє контролювати процес продажу товарів в роздрібній торговій мережі, стимулювати споживачів у виборі і покупці товару. Застосування елементів комплексу мерчандайзингу в процесі реалізації продукції, з одного боку, робить простішим процес орієнтації покупця в асортименті товарів, який пропонується, покращує пізнаваність торговельних

**К.є.н., доцент Боровик П.М., к.є.н., доцент Бечко В.П.
Студентка Панокова Т.А.**

Уманський національний університет садівництва, Україна

ПРОБЛЕМИ СПРАВЛЯННЯ ЄДИНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Механізм нарахування і сплати єдиного податку з суб'єктів малого підприємництва ще в 2011-2012 рр. зазнав суттєвих змін, наслідком яких було становлення порядку справляння цієї податкової форми, основними особливостями якого було розширення переліку категорій його платників до шести груп, збільшення граничних розмірів обмежень для фізичних і юридичних осіб, що можуть бути суб'єктами цього спеціального податкового режиму за величиною їх річних валових доходів, а також прив'язка ставок досліджуваного податку для окремих категорій його платників до встановленого щорічними законами про державний бюджет розміру мінімальної заробітної плати [1].

Відносно ж прямого оподаткування доходів більшості організованих аграрних формувань, то їх основним податковим платежем донедавна в Україні був фіксований сільськогосподарський податок, об'єктом оподаткування яким були земельні угіддя сільськогосподарського призначення а базою справляння – нормативна грошова оцінка аграрних угідь [4, с. 35].

З прийняттям Закону України від 28. 12. 2014 р. № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [2] та Закону України «Про державний бюджет України на 2015 рік» [3], єдиний податок з суб'єктів малого підприємництва та фіксований сільськогосподарський податок було об'єднано в одну податкову форму – єдиний податок.

Крім того, якщо до 2015 р. Податковий кодекс України передбачав шість груп платників єдиного податку та одну групу платників фіксованого сільськогосподарського податку, то механізм справляння податку, що об'єднав зазначені дві податкові форми, передбачає чотири групи його платників. З перелічених груп платників оновленого єдиного податку перші три групи – суб'єкти малого підприємництва.

До четвертої ж групи платників сучасного єдиного податку відповідно до вимог Податкового кодексу України [1], Закону України від 28. 12. 2014 р. № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» [2] та Закону України «Про державний бюджет України на 2015 рік» [3] віднесено аграрних товаровиробників, що до 2015 р. були платниками фіксованого сільськогосподарського податку.

Варто зазначити, що сучасний порядок справляння єдиного податку як з суб'єктів малого підприємництва, так і з аграрних підприємств є досконалішим від

механізмів справляння єдиного податку та фіксованого сільськогосподарського податку, що функціонували до 2015 р., оскільки ним суттєво спрощено порядок оподаткування малого бізнесу, зменшено кількість груп платників єдиного податку та проіндексовано базу справляння для аграрних підприємств (колишнього фіксованого сільськогосподарського податку), що стали платниками єдиного податку.

В той же час, результати критичного аналізу оновленого порядку нарахування і сплати єдиного податку з суб'єктів малого підприємництва та аграрного бізнесу дозволяють зазначити, що він має суттєві недоліки, зумовлені надмірними фіскальними та недостатніми регулюючими властивостями зазначеної податкової форми.

З метою вирішення проблем справляння єдиного податку в Україні, як показали результати дослідження, необхідно звільнити його платників від сплати єдиного соціального внеску, військового збору та податку на доходи фізичних осіб з доходів, випланих у формі дивідендів, посилити рівень відповідальності платників єдиного податку за проведення операцій, мето яких є оптимізація податкового навантаження таких платників та їх контрагентів, зобов'язати платників єдиного податку четвертої групи сплачувати податок за землі сільськогосподарського призначення, забезпечивши за рахунок мобілізованих сум цього податку цільове фінансування робіт, пов'язаних з охороною і відновленням земельних ресурсів, або ж запровадити механізм бюджетного перерозподілу частини мобілізованого єдиного податку з суб'єктів агробізнесу на фінансування зазначених робіт, запровадити ставку єдиного податку для тепличних комбінатів у розмірі 2 % від їх виручки.

Література:

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755–VI. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи : Закон України від 28.12. 2014 р. № 71-VIII. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/71-19>.

3. Про Державний бюджет України на 2015 рік: Закон України від 28 грудня 2014 року № 80-VIII. [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80-19/page2>.

4. Тулуш Л.Д. Реформування механізму прямого оподаткування сільськогосподарських підприємств. [Текст] / Л.Д. Тулуш // Економіка АПК. – 2014. – № 10. – С. 34-45.

В даний час за кордоном накопичено теоретичний і практичний досвід формування та підтримки корпоративної культури в організаціях. Такі класики менеджменту, як Мескон М. Х., Альберт М., Хедоурі Ф. внесли помітний внесок у дослідження питань формування корпоративної культури. В вітчизняній науці цьому питанню приділяли увагу Савчук Л., Бурлакова А., Віханський О.С., Наумова О.І., Коротков Е.М., Балабанова Л.В., Сардак О.В. та інші.

У сучасній літературі існує досить багато визначень поняття «корпоративна культура». Як і інші терміни організаційно-правових дисциплін, цей не має єдиного тлумачення, але смислове значення його зберігається в різних трактуваннях. Розглянемо найбільш поширені:

Автор	Визначення
М. Мескон [1]	клімат в організації; вона відображає звичай, притаманні організації
К. Голд [2]	це унікальні характеристики особливостей організації, того, що вирізняє її серед інших галузей
Співак В.А. [3]	система матеріальних і духовних цінностей, проявів, взаємодіючих між собою, властивих цій корпорації, що відображають її індивідуальність і сприйняття себе та інших у соціальній та речовинній середовищі, що виявляється в поведінці, взаємодії, сприйнятті себе і навколишнього середовища
Козлов В.В. [4]	система формальних і неформальних правил і норм діяльності, звичаїв і традицій, індивідуальних і групових інтересів, особливостей поведінки працівників організації, стилю керівництва, показників задоволеності працівників умовами праці, рівня взаємного співробітництва, ідентифікації працівників з організацією та перспективами її розвитку
М. І. Магура [5]	система переконань, норм поведінки, установок і цінностей, які є тими неписаними правилами, що визначають, як повинні працювати і вести себе люди в даній організації. При цьому мова йде про переконаннях і цінностях, які поділяються переважною більшістю членів організації
Е.Шейн [6]	система базових уявлень, тобто таких подань, які не просто описані і зафіксовані в документах і яких дотримується група, але таких, які існують у головах людей і відповідно до яких здійснюється їх діяльність в даній організації
С. А. Ліпатов [7]	одна з організаційних підсистем (технологічна і адміністративна), що виконує функції адаптації організації до навколишнього середовища та ідентифікації її співробітників. У цьому сенсі термін «корпоративна культура» описує атрибут або властивість групи і являє собою сукупність поведень, символів, ритуалів і міфів, які відповідають поділованим цінностям, властивим підприємству, і передаються кожному члену з вуст в уста в якості життєвого досвіду